

Celem projektu jest analiza oficjalnej ikonografii królewskiej w epoce Seleukidów i towarzyszących mu bóstw i zwierząt, jako przejawu promowania określonych aspektów wizerunku władcy oraz ich czytelność dla macedońsko-greckich i azjatyckich poddanych Seleukidów. Macedońska dynastia rządząca terenami niejednorodnymi etnicznie, kulturowo i religijnie musiała wypracować zestaw symboli czytelny jednocześnie dla Greków, Macedończyków i Azjatów, obejmujący tytulaturę, regalia i sferę religijną. Problem ten nie został dotychczas podjęty przez światową naukę. O ile dopuszcza się irańskie pochodzenie diademu, to pozostałe atrybuty władcy takie jak berło, a także bóstwa i zwierzęta są interpretowane jedynie przez pryzmat kultury grecko-macedońskiej. Obecny na monetach orzeł, jak wskazują źródła archeologiczne i historyczne miał swoje znaczenie także w achemenidzkim Iranie (Xen. *Kyr.* 7.1.4; *An.* 1.10.12; Curt. *An.* 3.3.16), podobnie jak koń (Curt. *An.* 3.3.3,11). Obserwację tę można odnieść również do bóstw znanych z seleukidzkiej ikonografii. Motyw Zeusa siedzącego na tronie z berłem można skojarzyć nie tylko z tronującym Baaltarzem z monet Mazaiosa z Tarsos, ale także z wizerunkami achemenidzkich królów znanych z Persepolis, czy Wazy Dariusza. Także symbol łucznika był obecny w ikonografii i mennictwie achemenidzkim. Projekt zakłada interpretację religijną i w sferze propagandy władzy oraz zbadanie, czy powyższe zbieżności należy uznać za przypadkowe, czy należy je uznać za element celowej polityki Seleukidów. Badania będą oparte na analizie materiałów numizmatycznych i archeologicznych, a także źródeł epigraficznych i historycznych. Istotną częścią projektu będzie analiza materiałów irańskich z seleukidzkiej mennicy w Ekbatanie.